

MARY WE'VE CHANGED BRANDS OF COFFEE A GREAT MANY TIMES BUT NOT ANYMORE—

FOR YOU'VE FOUND A BRAND THAT IS JUST WHAT I WANT!

THEY ARE USING AND SATISFIED WITH

Butter-Nut Coffee
Delicious

PAXTON-GALLAGHER'S

“A COFFEE DELICIOUS AS A NUT”

Otec: “Marie, my jsme měnili druhy kávy mnohokrát, však nikdy více— ježto ty's vynašla druh, který jest právě ten, který jsem si přál!”

Upotřebují a jsou spokojeni s

Butter-Nut kávou
“lahodnou”

Paxton-Gallagher Co.
Omaha, Nebraska

Co Vy děláte?

MILLIONY mužů zemřeli. Další milliony přinesou nejvyšší oběť dřívě, než bude válka tato vyhrána a svět před násilím Hunů ušetřen.

Jest na čase, abychom si uvědomili, že válka jest na cestě k nám, že to může vzít pět roků bojování, možná deset, dřívě než míti budeme mír.

Co vy děláte, abyste zdar dlouhého zápasu zajistili?

Je-li vám odepřeno podílet se 'tam za mořem,' můžete 'zde' hodně vykonat. Pakli nejste vy ráni konat velké věci, konejte malé věci. Nic není příliš malým. Vše pomáhá.

Kupte bondy svobody, je-li vám možno. Kupte válečné úsporné známky, pakli nemůžete. Dávejte na Červený kříž. Pomáhejte Y. M. C. A. Přispějte na válečný fond Rytířů Kolumbových.

Konejte své nejmožnější na podporu různých lidumilných podniků, jež nyní potřebují více podporu, nežli kdy dřívě.

Napište radostné, přátelské dopisy některému vojínu.

Kupte kuponovou knížku na zábavy pro některého hochy v tábořišti, tak aby se udržel v dobré náladě a neupadl v trudnomyslnost.

Naši vojínové obětují vše — své příbuzné — své přátele — a třeba své životy, aby v této válce zvítězili. Co vy dáváte, nebo konáte?

Příspěvek

Korporace Veřejné Služby

žedný boj seslaboval celou zemi, ukázal se schopným kapitánem státní lodice. Již v průběhu války proklamoval osvobození otroků a tak odstranil poslední zbytek feudalismu, který znamenal skvrnu na čistém štítě Spojených Států. Schopným svým vedením státní lodice skrze úskalí bouřlivých válečných dob získal si Lincoln všeobecnou úctu a byl zvolen pro druhou lhůtu, ale záslužný jeho život zničen byl rukou zákeřného vraha, herce J. Wilkes Bootha, který zastřelil velkého amerického státníka ve Fordově divadle ve Washingtoně dne 14. dubna, 1865.

K úplnému přehledu je třeba zmíniti se ještě o válece americko-španělské, ku které došlo pro zničení lodi Maine v přístavě Havanském v roce 1898, kdy Spojené Státy rozhodly se zakročit na Kubě, kde Španělsko vedlo s povstalec válku po tři roky. Válka neměla dlouhého trvání, skončivši vítězstvím Spojených Států a mírem, uzavřeným v Paříži, Španělsko vydalo Porto Ríco a Filipinské ostrovy Spojeným Státům, které uvolily se mu zaplatiti \$20,000,000.

Kuba byla osvobozena a stala se americkým protektorátem. — Hawajské ostrovy anektovány byly v roce 1900. Revolta na Filipinských ostrovech byla potlačena v roce 1901 po bojích, trvajících dva roky.

Z krátkého tohoto přehledu dějů Spojených Států je patrné, že historie mladé této země byla stejně bouřlivou jako mnohých evropských zemí, jakkoliv válkami, vedeným v různých dobách, dostávalo se pověsti tím, že vedeny byly za myšlenku, jež byla stupínkem k zdokonalení demokracie. Válka revoluční, v které čelnými duchy byli George Washington, John Adams, Thomas Jefferson a jiní, přinesla zemi nejenom svobodu, ale i ústavu, jež do dnešního dne jest považována za vzornou a slouží za podklad při tvoreni ústav pro jiné pokročilé státy. Jakkoliv na této ústavě jsou patrné do jisté míry anglické vlivy, je v ní mnoho svérázného, čistě amerického, co nemohlo býti vytvořeno v jiném ovzduší. Washington, Adams, Jefferson, Madison, Franklin a Monroe mohou býti považováni za čelné vůdce americké demokracie první periody, a Jay, Jackson, Webster, Calhoun a Clay za vůdce periody druhé. Abraham Lincoln kráčel v stopách zakladatelů velké demokracie americké a obohatal ji o nové vavříny. President Woodrow Wilson stejně zůstává oddán duchu zakladatelů Spojených Států a věren starým zásadám země, odporučil vstup Ameriky do současné světové války, “aby svět zabezpečěn byl pro demokracii.” A ku skvělé historii Spojených Států, kde tak mnoho významných událostí svědčí o velké lásce k svobodě, demokracii a lidským právům, připojeny budou podílením se země naší na válece světové kapitoly nové, jež stejně slavnými budou jako ony, jež vypravují nám o velkých obětech zakladatelů americké demokracie, jež přinesli, aby lépe se žilo jejich synům a vnukům a všem příštím pokolením.

VI.

BITEVNÍ HESLO MODERNÍ DEMOKRACIE

Co je v sázce v současné válce. — Autokracie svádí svůj poslední zápas. — Češi od počátku na straně práva a spravedlnosti. — Vítězství demokracie.

JAKKOLIV gigantický zápas v Evropě v krátkosti dovrší čtyři roky svého trvání a o jeho příčinách a možných následcích napsány byly celé svazky knih, přece mnohým zůstává nejasno, co je vlastně v sázce, jaké důsledky mělo by vítězství teutonické čtyřhody a jaké pozeňání národům světa vyplývá by z vítězství spojených. Je to hlavně následkem toho, že vývoj válečných událostí utvářel stále jiné situace a v důsledku toho měnily byly i válečné cíle jednotlivých válečných zemí anebo raději skupin válečných národů.

ností. Jenom porovnejme mapu dnešních bojišť s onou před třemi roky, anebo jenom s onou před rokem. Jaké změny dalekosáhlého významu tu uznamenáváme.

Rusko, které v kalkulacích spojených na počátku války přes všechny svoji nespolehlivost hrálo vynikající roli, je dnes beznadějnou paralýsou postíženým obrem, jenž není schopen brániti se žádnému násilí. Srbsko, Černá Hora a Belgie jsou podrobeny, Rumunsko vydáno na milost a nemilost, části Francie, Italie a Řecka zaplaveny vojskem nepřítelů, jenž neochabuje ve svých pokusech o prorazení linií obránců. Němečci zdají se býti neomezenými pány v Rusku, netajíce již loupežných svých plánů a zařizující se tu již po domácku. Polska je v moci jejich, baltické provincie svíjí se u jejich nohou a dobytý je již tak odvázným, že volá Litevce, aby svými pažemi podepřeli jeho moc. Zmámené Finsko a zrazená Ukrajina jsou pod teutonským nadvládám. Rozletěli se draví supi do čtyř stran světa a všude naležli kořisti, kterou nyní vysávají.

Smutný obraz poskytuje nám evropská situace a byly by žalostné vyhlídky do budoucnosti, kdyby na západní frontě nestála pevná hráz, o kterou třísí se teutonický příboj jako o nepovolnou skálu a kdyby nebylo naděje, že ocelová tato zeď postupem času bude sesilována, zatím co příboj bude slábnouti. A na západní frontě na konec rozhodnuto bude o osudu Evropy a poslední bitva, jež bude tu svedena, zatlačí do podružnosti všechny, jež kdykoliv svedeny byly v průběhu tohoto zápasu, ať už jakkoliv byly velké a jakékoliv množství při nich prolilo krve a jakékoliv měly důsledky pro válečnou situaci.

Jaké cíle vedly Německo a jeho vasaly do války, je všeobecně známo. Byla to touha po opanování světa, po utvoření mocné a sebebestačné říše v středu Evropy, která diktovala by porádek na celém světě. Celý svět měl býti hospodářsky podroben této mocné říši, již měly býti otevřeny cesty nejenom ku všem zdrojům surového materiálu, ale i ku všem světovým trhům, které by kontrolovala. Myšlenka o prorazení volné cesty z Berlína do Bagdadu a odtud pak dále vedla Německo k šílenému zbrojení a přípravám pro světovou válku, která visela jako Damoklov meč nad Evropou po posledním čtvrtstoletí. Jakkoliv zaměry Německa byly veřejným tajemstvím, Evropa zůstávala lhostejnou do značné míry k velkému tomu nebezpečí, davši se ukolébati do nebezpečného klidu domněnkou, že nemůže býti taklik špatnosti a zločinnosti v německých vládách, aby uvalili katastrofu na celé národy.

Tolik věřilo se v sílu civilizace, že často kreslené nebezpečí bedlivých pozorovatelů považováno bylo za neopodstatněné strašáky. Ale ukázalo se, že ani tyto nejbystrější pozorovatelé neuzařmenali nebezpečí v celém jeho obrovitém rozsahu. Německo bylo rozhodnuto po několik let vyvolati válku za účelem upevnění své moci a současně za účelem upevnění autokracie a osudná rána jež před čtyřmi roky vypálena byla v Sarajevě, poskytla mu vhodnou záminku k rozpoutání líté válce. Byla to tužba po hospodářském ovládnutí Balkánu a odstranění posledních překážek na cestě do Malé Asie, kde měl býti položen základ pro velké německé panství, jež otevřela by německých děl.

Okolnosti byly příznivé Německu v průběhu války a tak toto dosáhlo jistých svých cílů snadněji, než očekávalo. Srbsko a Černá Hora byly zdrazeny, po nich povoleno bylo Rumunsko a cesta k Bagdadu byla otevřena. A Rusko shroutilo se u jeho nohou a k dosavadnímu plánům na vykořisťování blízkého východu přibyl nový o vykořisťování druhdy mocné ruské říše. Nicméně nebyly to jenom cíle hospodářské, jež vedly Teutony do této války.

Demokracie nalezala se na postupu ve všech evropských zemích a Německo — jeho lidové masy — nemohly zůstatí nedotčeny těmito proudy. Bylo nutno učiniti něco k zastavení tohoto nebezpečí, k zachránění trůnů, otrášených se již v nepřítivných větrech. Spojenci napsali si na svůj štít spravedlnost a právo ku všem — demo-

kracii — a proto jedná se o zoufalý a snad poslední zápas mezi autokracií a demokracií. Co znamenalo by vítězství autokracie, vidíme jasně v Rusku. Okovy vrženy byly by na celé národy a nové potoky krve bylo by nutno proliti, aby stržena byla tato pouta. Nebyly by zničeny jenom malé země, nebyly by to pouze malé národy, kteří po vítězství Teutonů počítali by potupu pokorených, ale celý svět ocitl by se v poutech, z nichž bylo by těžké vyvážniti. — Oběti, přinesené na oltář demokracie statečnými prokopnými lidských práv, byly by uvedeny v nivot. Civilisace zatlačena byla by zpět o celá staletí. Právo moci a násilí nastoleno by bylo místo spravedlnosti. Samovládeci řídili by osudy celých národů. To je příčina, proč přítomný zápas musí býti veden až do trpkého konce, to je příčina, proč nutno shromážditi veškeré síly k potření nepřítelů lidských svobod a práva a k vítězství spravedlnosti a demokracie.

Češi od samotného počátku války postavili se na stranu práva a spravedlnosti. Pro ně nebylo jiného výběru, chtěli-li zůstatí věrni odkazu předbojovníků. Nemohli jinak, než postaviti se po bok těch, kdož bojují za lepší budoucnost veškerého lidstva, nechtěli-li poskvřniti knihu slavných svých dějin. A tak hned od zahájení této obrovité vojny vidíme naše statečné hochy bojovati na všech frontách proti odvážnému nepříteli a vidíme slíti tyto odbojné a revoluční sbory, jak válka se vyvíjí. Dnes velká česká armáda shromažďuje se ve Francii, jež co nejdříve sesílána budou mladou, ale již proslavenou armádou naší z Ruska. Naši bojují již na italské a macedonské frontě a bijí se tak statečně jako bili se v Rusku. Na čtvrt millionu českých bojovníků brzy bude se nalozati v činné službě demokracie.

Velké oběti přineseny byly v této válce věci demokracie a oběti tyto nesmí vyzněti na prázdno. Musí býti potlačena mnohohlavá hydra německého imperialismu, musí býti skrušen militaristický systém německý, musí býti povolena autokracie, aby v budoucnosti nemohla uvaliti znovu neštěstí na pokojné a nárůdné národy a ohrožovati jejich štěstí. Musí býti pomstěny strašlivé zločiny, jichž dopouštěla a dopouští se bezohledná německá soldateska, uvolněná svými vojenskými pány, kteří s vládkou rozkoší pozorují tato propuknutí pudů zvířet. Musí býti zdrazen celý ten systém a potrestány všechny zločiny, aby v lidstvu udržela se víra v spravedlnost a právo.

Demokracie musí býti vítěznou! Nutno zavolati mocné do celého světa a probuditi svědomí všech těch, kdož pomoci mohou zdolati velké nebezpečí, jež hrozí lidstvu, k vykonání povinnosti. Nepřítel lidstva nesmí se zdáriti jeho záměry, Nesmí zariučeti okovy nad porobenými národy, aby podrobil je svému útisku. Spravedlnost a lidské právo zvítězí musí. A tato víra dopomůže nám k vítězství. A my, nejenom jako Češové, o jichž osud jedná se v této vojny, ale stejně i jako obyvatele a občane Spojených Států, kteří na válece se podílejí, musíme učiniti vše, co bude v naší moci a v našich silách, abychom podepřeli ty, kdož bojují za nás velké bitvy. Mnoho nalézá se v sázce a proto žádná obět nesmí se nám zdáti velikou, žádná nemohou. Spojené Státy rozhodly se vstoupiti do války teprve po té, kdy Němečci odhodili křabobku a světu zjevilo se nebezpečí v plné hrůze. Spojené Státy vstoupily do války s odhodláním vytrvati v boji až do konečného vítězství a s pevnou vírou v toto vítězství, jež krásně projážděna byla v řeči presidenta Wilsona, přednesené dne 14. června, 1917:

“Nám zbývala jediná volba a tu jsme učinili. Běda člověku nebo skupině lidí, která chtěla by se nám stavěti v cestu v tento den významného rozhodnutí, když jedná se o to, aby každý princip nám drahý byl obhájen a učiněn bezpečným pro spásu národu. Jsme pohotovi obhájit se před soudnou stolicí dějin a naše vládky, má se zaskvíti novým leskem. Opětne zpřecifikme svými životy a svými statky velikou víru, k níž jsme se zrodili a novou slávu rozjasní se na tvářích našeho lidu.”